

Звичайно, ці тексти писалися у свій час не для того, аби в якийсь інший час бути проілюстрованими. Й так само безсумнівно, що тексти, особливо ж поезія, можуть аж ніяк не «співпадати» (як у прямому, так і в переносному сенсі) із лініями, які проводить художник. Більше того, враження, викликані поетичними текстами, можуть аніскільки не збігатись із враженнями, навіяними ілюстраціями... Навіть якщо останні аж надто «прив'язуються» до текстів!

Але для кожного тексту перед очима автора поставала, у свою чергу, певна «візуальна» картинка чи рисунок, ба, навіть, щось синтезоване, — колаж, приміром...

Тим цікавішою є спроба «відобразити» текст таким, яким собі його уявляє інша людина. Й тут було, здається, намагання, десь у чомусь віддаляючись, наблизитися бодай одним найпотаємнішим штрихом до слова, речення, до — цілого...

Хоч на мить. Хоча б на крихту.

Отож, спроба зроблена...

Вона — перед вами.

В. Дячун

Ілюстрація — це поєднання. В певній мірі, два в одному. З одного боку, вона, безсумнівно, передає зміст поетичного (в даному випадку) твору, а з іншого — є самостійним витвором, виконаним уже не письменником, а художником... Ілюстрація отож є втіленням двох думок, двох поглядів, двох філософій...

Ці поезії — глибоко філософські. Вони відображають не просто певний сюжет, а щось глибше, метафізичне. Серед них є поезії, образи для яких поставали у мене перед очима з першого знайомства. Є такі, над якими думалось довше. І кожен із віршів відображає не просто мить, він уміщає в собі якийсь період, проміжок часу, а то й ціле життя...

Ці поезії стали рідними для мене. Багато з них закарбувались у пам'яті. Один із улюблених віршів розпочинається словами «я тебе обнімаю щоб ти довго жила...» і відкриває сенс, про який раніше не замислювалась...

Загалом, кожна людина може знайти тут щось для себе, те, що її душі співзвучне. Ілюстрації, які перед вами, є тим, що знаходила для себе я...

А. Клочко